

Ο δρόμος του Virgil Abloh

Τάσος Γιαννακόπουλος - 25/06/2025

“Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε το αρχιτεκτονικό μας μυαλό για να κάνουμε πολλά πράγματα και όχι μόνο για να κάνουμε ό,τι υποτίθεται πως πρέπει να κάνουμε”.

Εικόνα Εξωφύλλου: Πηγή Κεντρικής Εικόνας: ft.com

Γνώρισα τον Virgil Abloh το 2017 στο Cambridge της Βοστώνης. Όταν λέω γνώρισα, εννοώ πως ήμουν στην ίδια αίθουσα διαλέξεων μαζί του -εγώ στο κοινό, αυτός από έδρας- και άκουγα την παρουσίαση που έκανε. Σε αυτή την περίφημη διάλεξη στο Graduate School of Design του Harvard, μπορούσες να καταλάβεις πως, ενώ ήταν σχεδιαστής και ασχολούνταν με πράγματα των σχεδιαστών, είχε κάτι από την αύρα του rockstar. Όχι ακριβώς την επιθετική, ηλεκτρική ενέργεια ενός rockstar, αλλά ένα soft energy που έφερε στη διάλεξη ανθρώπους από τα 18 έως τα 78 -ενδεχομένως και παραπάνω- και κατέληξε στην πρώτη και ενδεχομένως τελευταία εκτόξευση αθλητικών παπουτσιών στο έδρανο της αίθουσας Piper με τη χρυσή κουρτίνα, για να τα

υπογράψει ο Virgil. Αυτές ακριβώς τις ελαφριές χειρονομίες (soft touch) περιέγραψε στη μία ώρα -και κάτι παραπάνω- της ομιλίας του, και αυτές κουβαλούσε και μετέφερε μέσα στην επωνυμία *OFF WHITE* που είχε ιδρύσει το 2013 στο Μιλάνο, και συνεχίζουν να εμπνέουν ανθρώπους από πολλαπλές πορείες, ακόμη και μετά τον πρόωρο θάνατό του τον Νοέμβριο του 2021.

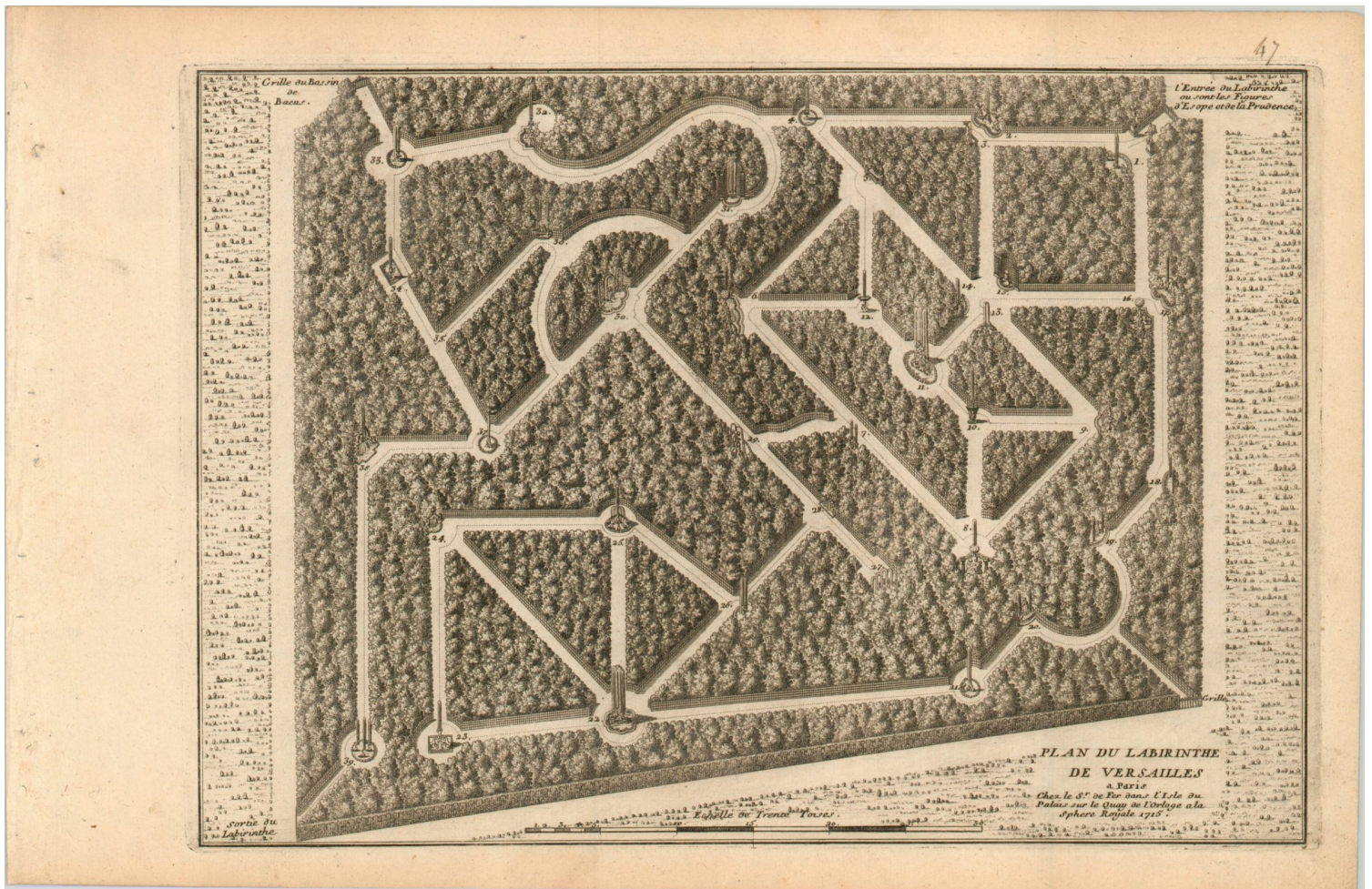
Γεννημένος το 1980 στο Rockford του Ιλλινόις, σπούδασε πρώτα ως πολιτικός μηχανικός στο Πανεπιστήμιο Madison του Wisconsin και, έπειτα, ολοκλήρωσε τις μεταπτυχιακές του σπουδές ως αρχιτέκτονας στο Illinois Institute of Technology. Κατόπιν, υπήρξε καλλιτεχνικός διευθυντής για τον Kanye West και στη συνέχεια ανέλαβε το ίδιο πόστο για την ανδρική συλλογή της Louis Vuitton. Ο Virgil ξεπερνούσε τα επαγγελματικά στεγανά και προσέφερε τη δημιουργικότητά του ως dj, σχεδιάζοντας ρούχα, αλλά και ρολόγια, χαλάκια, κεραμικά τούβλα, λάμπες, καρέκλες και οτιδήποτε άλλο του τραβούσε το ενδιαφέρον. “Δεν πιστεύω σε επαγγέλματα (*disciplines*)”, λέει το 2020. “Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε το αρχιτεκτονικό μας μυαλό για να κάνουμε πολλά πράγματα και όχι μόνο για να κάνουμε ό,τι υποτίθεται πως πρέπει να κάνουμε”.

Naomi Campbell Closed The Off-White Show in A Princess Diana-Inspired Look | elle.com

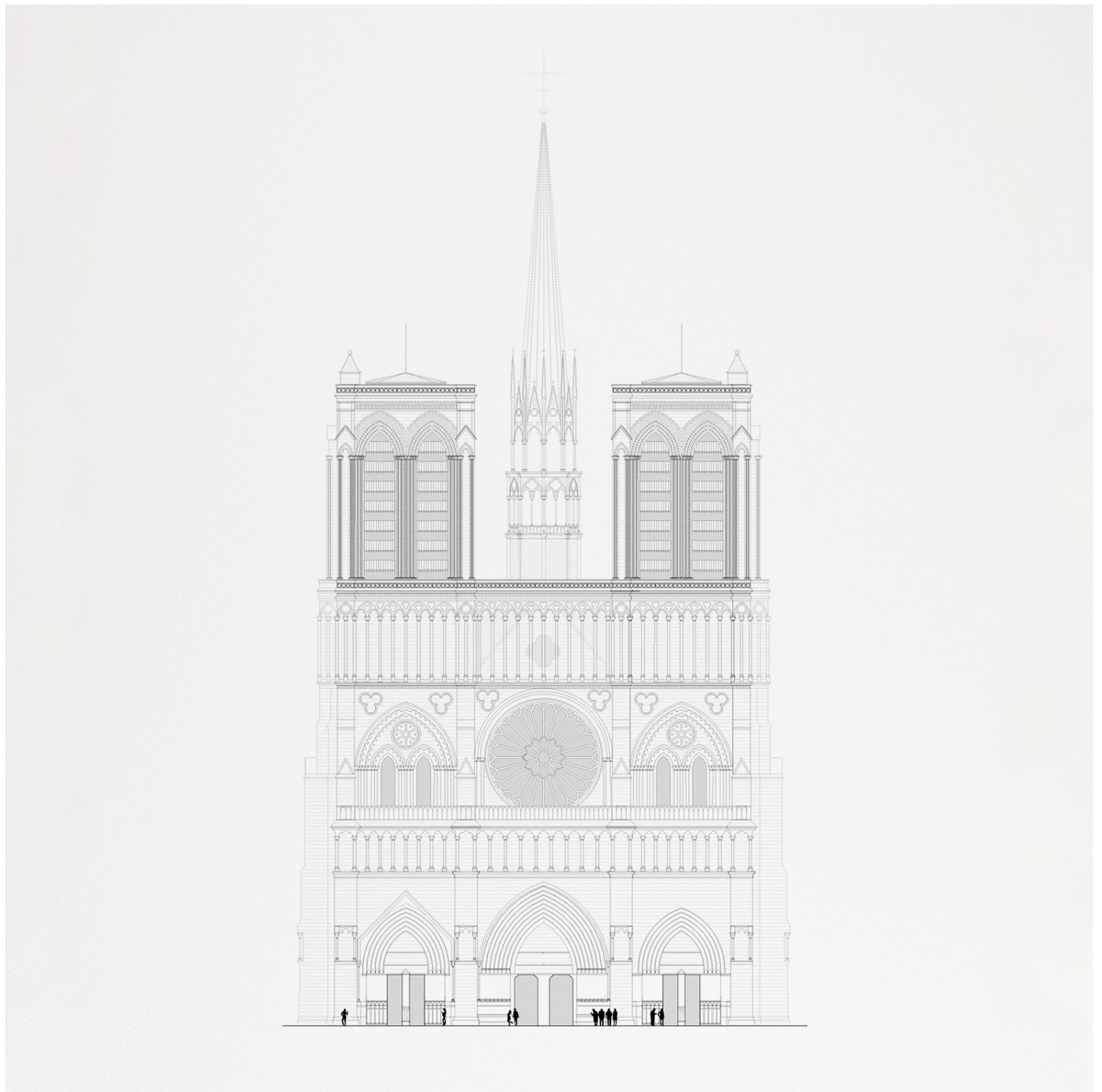
Charles Perrault. Dessin de Franck.

Louis Vuitton Menswear | vogue.fr

Η γενικότερη στρατηγική και σχεδιαστική του ταυτότητα που ανακλύπει στο έργο του, την οποία ο ίδιος είχε τη γενναιοδωρία να μας γράψει σε ένα slide, συνοψίζεται σε επτά σημεία. Αυτά περιλαμβάνουν τα **readymade**, τα οποία είναι αναγνωρίσιμα αντικείμενα που αποτελούν εκκίνηση για μια νέα ιδέα, τις **αναφορές** ή quotes, όπως κάνει με τη λέξη "temporary" πάνω στα χωρίς ώρες και λεπτά ρολόγια IKEA, την προσέγγιση του **3%**, παρμένη από μια λογική για εμπορική επιτυχία, σύμφωνα με την οποία χρειάζεται να αλλάξεις κάτι μονάχα στην τάξη του 3% ώστε να είναι και δημοφιλές αλλά και φρέσκο, τη **συμφιλίωση** ανάμεσα από δύο διαφορετικές κατευθύνσεις, το σημάδι στο έργο της **δουλειάς σε εξέλιξη** ώστε να έχει την ομορφιά τού ατελούς σημείου, τον **κοινωνικό σχολιασμό** που δίνει εγκυρότητα και σχετικότητα στο προϊόν της εργασίας και, τέλος, να συνομιλεί και με τον **τουρίστα και με τον πουρίστα** προκειμένου να είναι αρκετά κατανοητό, άρα λαϊκό, και στο ευρύ κοινό και σε έναν ειδικό με ασχολία τον πολιτισμό και την κουλτούρα.

IKEA Markedrad Homework | nicefeetth.com

Τελικά, άλλαξε την κλασική νοοτροπία περί design πέρα από τη συζήτηση που κάνουν μεταξύ τους οι προνομιούχοι διανοούμενοι, και την έκανε προσβάσιμη σε ένα ευρύτερο, νεανικό κοινό. Σύμφωνα με τον ίδιο, το design θα μπορούσε να είναι μια γέφυρα από το παρελθόν, με το ένα μάτι στραμμένο στο μέλλον. Με μικρές αλλοιώσεις σε κλασικά έργα και απλές, ευφάνταστες, pop προσθήκες σε σχεδόν βαρετά κομμάτια, ήταν ικανός να μεταμορφώσει το νόημα παλαιότερων αντικειμένων και να τα ανοίξει σε περισσότερες ερμηνείες. Σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα κατόρθωσε να γίνει και για τους νεότερους σχεδιαστές ένα σημαντικό παρελθόν, που δυστυχώς δεν είναι πλέον παρόν, το οποίο είναι ικανό, από τη μια να εμπνέει τον διάλογο ανάμεσα σε πολλαπλά και διαφορετικά ακροατήρια, και από την άλλη να μεταδίδει την ανοικτή του διάθεση να αναθεωρήσουν τη δουλειά τους από οτιδήποτε ενδιαφέρον και σχετικό, στον νέο κόσμο που ανοίγεται εμπρός μας.

Διάλεξη:

Virgil Abloh | The New York Times

OFF WHITE Runway | The New York Times

V-VA-783

Διαβάστε επίσης:

[Rem koolhaas: "We do not know whether, this is impossible"](#)

[Οι κλίμακες του Aldo Rossi](#)

